

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 13C/19/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1219201560
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Filip Gilányi
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2020:1219201560.4

Uznesenie

Okresný súd Bratislava II v spore žalobcov: 1) B. Q., Z.. XX.X.XXXX, B. Na A. XX/C, B., 2) I. Q., Z.. XX.X.XXXX, B. Na A. XX/C, B., obaja zastúpení SVITOK a spol., s.r.o., IČO: 36 863 980, Tomášikova 23/ C, Bratislava proti žalovaným: 1) D.. X. L., Z.. XX.X.XXXX, B. Na A. XX/C, B., 2) D.. T. L., Z.. XX.X.XXXX, B. Na A. XX/C, B. o uloženie povinnosti takto

rozhodol:

I. Súd konanie zastavuje.

II. Žalovaný v 1. rade a žalovaná v 2. rade majú voči žalobcovi v 1. rade a žalobkyni v 2. rade nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

III. O vrátení časti súdneho poplatku rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia sa žalobou doručenou súdu dňa 25.03.2019 domáhali voči žalovaným splnenia povinnosti zdržať sa akéhokoľvek obťažovania žalobcov v byte nimi prenajatom, a to hlučkom zo susedného bytu vo vlastníctve žalovaných a náhrady trov konania, ktorú podaním doručeným súdu dňa 10.12.2019 vzali v celom rozsahu späť dôvodiac, že ku dňu 30.09.2019 zanikla nájomná zmluva, na základe ktorej užívali byt uvedený v žalobe. Zároveň uviedli, že žaloba bola podaná dôvodne, ale v priebehu konania stratili aktívnu vecnú legitimáciu. Vo veci sa nezačalo predbežné prejednanie sporu ani pojednávanie. Preto súd konanie podľa § 145 ods. 1 a § 146 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. zastavil.

2. O nároku na náhradu trov konania rozhodoval súd podľa § 256 ods. 1, § 257 a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. a v súlade s rozhodovacou praxou Krajského súdu v Bratislave v obdobnej veci (pozri uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 6Co/298/2017 z 26.10.2017), pričom vec posúdil nasledovne. Ak súd zastavuje konanie (napr. z dôvodu späťvzatia žaloby) musí sa pri rozhodovaní o trovách konania zaoberať najprv tým, či niektorá zo strán sporu zavinila, že konanie muselo byť zastavené (§ 256 zákona č. 160/2015 Z. z.). Zavinenie treba posudzovať výlučne z procesného hľadiska, t. j. podľa procesného výsledku. Súd neskúma pri posudzovaní procesného zavinenia zastavenia konania dôvodnosť podanej žaloby z hľadiska hmotného práva, ale iba to, ktorá zo strán sporu procesne zavinila zastavenie konania. V danej veci súd konanie zastavil, keďže žalobcovia zobrali žalobu späť z dôvodu, že nimi tvrdený hmotnoprávny nárok zanikol pre zánik práva, od ktorého ho odvodzovali, a to pre uplynutie času. Možno teda uzavrieť, že k späťvzatiu žaloby voči žalovaným nedošlo pre správanie sa žalovaných, a teda zastavenie konania procesne zavinili žalobcovia späťvzatím žaloby. Navyše skutočnosť (dôvod späťvzatia žaloby), že žalobcovia stratili v spore aktívnu vecnú legitimáciu z dôvodu, že im medzičasom zaniklo nájomné právo k bytu, nemožno dávať na vrub žalovaným, ktorí svojím konaním túto skutočnosť nijako nemohli ovplyvniť. Možno preto konštatovať i to, že ide o prípad

zavinenia za náhodu, ktorá sa však prihodila žalobcom, a preto sú to žalobcovia, ktorí za takúto náhodu nesú procesnú zodpovednosť v podobe zavinenia zastavenia konania.

3. Podľa § 257 zákona č. 160/2015 Z. z. len výnimočne nemusí súd úspešnej sporovej strane priznať náhradu trov konania, resp. neuložiť povinnosť neúspešnej sporovej strane nahradiť trovy konania úspešnej sporovej strane. Ide však o ustanovenie, ktoré z hľadiska náhrady trov konania predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Je odôvodnené tým, že prísna aplikácia ustanovení o náhrade trov konania by mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiaducim tvrdom. Zákon preto stanovuje všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k zmierneniu dôsledkov právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania. Toto zákonné ustanovenie dopadá na tú sporovú stranu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Predpokladom jeho použitia je existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov inak úspešnej sporovej strane. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať preto z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci a rozhodnutie musí byť aj náležite odôvodnené. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa je významným z hľadiska aplikácie § 257 zákona č. 160/2015 Z. z. nielen charakter konania alebo charakter procesnej situácie, ale i okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde, postoj sporových strán v konaní (súd v tomto smere prihliadne najmä na okolnosti, či sporová strana, ktorej sa priznáva náhrada trov konania, uviedla skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý jej patril; to neplatí, ak nemohla tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť), pričom je potrebné prihliadať k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých sporových strán. Významným z hľadiska aplikácie tohto ustanovenia teda môže byť tiež to, za akých okolností bol nárok uplatnený na súde, aký bol postoj sporových strán k veci, ako pristupovali v priebehu konania k plneniu svojich procesných povinností a pod. Je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia na majetkové pomery oprávnenej sporovej strany. Vo všeobecnosti možno povedať, že vždy treba zvažovať okolnosti konkrétneho prípadu, a to nielen okolnosti spočívajúce vo veci, ale i okolnosti na strane sporových strán, a to nielen tej, v koho prospech má byť toto ustanovenie použité, ale aj na strane tej, ktorej inak patriaci nárok nie je priznaný, či totiž možno od nej spravodlivo požadovať, aby trovy konania znášala bez nároku na ich náhradu, keď mala v konaní úspech. Súd síce môže postupovať podľa § 257 zákona č. 160/2015 Z. z. a náhradu trov konania celkom alebo sčasti nepriznať len sporovej strane, ktorej by sa inak náhrada trov konania priznávala, avšak záver o úspešnosti sporovej strany v konaní musí byť náležite odôvodnený. Z rozhodnutia preto musí byť zrejmé, ktorej sporovej strane a z akých dôvodov patrí náhrada trov konania a následne z akých dôvodov podľa § 257 zákona č. 160/2015 Z. z. jej ich súd nepriznáva.

4. Podľa názoru súdu v danej veci dôvody na postup podľa § 257 zákona č. 160/2015 Z. z. (t. j. nepriznanie nároku na náhradu trov konania žalovaným) splnené neboli. Ako už bolo uvedené, dôvodmi hodnými osobitného zreteľa pre nepriznanie trov konania môžu byť iba také skutočnosti, akými sú napr. postoj sporových strán v konaní, majetkové, sociálne, osobné a ďalšie pomery strán sporu a pod. V tejto súvislosti súd opätovne poukazuje na to, že žalovaní svojím prístupom v konaní nedali dôvod pre postup podľa § 257 zákona č. 160/2015 Z. z., a v konaní nebolo ani preukázané, že by pre takýto postup boli dané majetkové, sociálne, osobné, prípadne iné pomery strán sporu. Samotná skutočnosť, že žalobcovia prestali byť nájomcami bytu nie je skutočnosťou hodnou osobitného zreteľa pre rozhodovanie o trovách konania podľa § 257 zákona č. 160/2015 Z. z., ale ako už bolo uvedené, ide o náhodu, ktorá sa privodila žalobcom, ktorí musia za takúto náhodu niesť procesnú zodpovednosť. Súd tak bol názoru, že v danej veci nebola naplnená existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie nároku na náhradu trov žalovaným, ako procesnej strane, ktorá nezavinila zastavenie konania.

5. Z týchto dôvodov súd podľa § 256 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. priznal žalovanému v 1. rade a žalovanej v 2. rade nárok voči žalobcovi v 1. rade a žalobkyni v 2. rade na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

6. O vrátení časti súdneho poplatku bude súd konať po právoplatnosti rozhodnutia v zmysle § 12 až 14 zákona č. 71/1992 Zb.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie, ktoré možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava II, Drieňová 5, 827 02 Bratislava. V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, možno rozšíriť a odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať, len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.